

y fins pel mal de Sant Pau si no está arraigat, y evita malalties perquè neteja els mals humors ó impuresas del pit, ventre y fetge; de modo que es dita planta un de tants tresor que trepitjém sense ferne cas, perquè no'ls coneixém.

¡Quant bo es Nostre Senyor! Fa creixer el blat perquè tinguém nostre pa de cada dia, y ha criat moltes plantes per curar y aliviar nostras malalties, y no obstant l'estímém poch, y l'ofeném! Els pagesos treballém la terra y la sembrém, pero Deu la beneheix ab la rosada, las plujas y'l sol, per fer germinar las llevors, y fer creixer las plantas y madurar els fruits!

Per despido, abans d'anar á dormir cantém uns preciosos versets que he llegit en un llibret hermós publicat fa poch: "La vida al camp" de Ramon Mas ifern:

Com la vida de pagés
no n'hi ha pas de mes tranquila,
ditxós qui la pot gosar,
sols aquell sab lo que es vida.
Llvarse á punta de sol,
pensá en Deu y en la familia,
tot el jorn bregá ab dalit
y aná á joch al caure'l dia.
Deu me dó viure á pagés
que no pas á las grans vilas;